

# Zdůvodňování potřeby očkování koupenými soudci jsou v různých zemích ty samé, jako přes kopírák. Ta samá agenda, z jednoho zdroje. Aby nebylo pochyb, kdo řídí pandemií a prodává injekce

- CZ24 News | 12. února 2022

NĚMECKO/ČESKO: V Německu mají určité skupiny povinnost se naočkovat, a to do 15. března 2022, jinak nebudou moci vykonávat svoji práci. Je samozřejmé, že i ve Spolkové republice se snaží lidé bránit svá práva a svobody u ústavního soudu. Je bohužel také samozřejmé, že i němečtí soudci nemají kouska slitování a poslali všechny dotčené do háje s tím, že jsou zde přece zranitelní, jejichž životy mají prostě vyšší hodnotu než cokoliv jiného. Když jsem si to rozhodnutí (bohužel přeložené do angličtiny, neb němčinou vládnou jen omezeně) četla, zdálo se mi, že naprosto stejně by věc, pokud by na to přišlo, posoudili ti naši čeští experti v talárech. ([Připomínám, že německý ústavní soud zatím rozhodoval jen o předběžném opatření](#)).

Dovolím si citovat z onoho rozhodnutí (omluvte můj a Googlův neumělý a dosti volný rychlopřeklad). Základní teze, ze které němečtí soudci vychází, je dosti podobná té, o kterou se opírá náš NSS. Nejdřív se podívejme na německou verzi:

Právní úprava nezbytně nevyžaduje, aby byly dotčené osoby očkovány. Ti, kteří se chtějí vyhnout očkování, mohou dočasně změnit své předchozí zaměstnání nebo se zaměstnání vzdát.

[Naši soudci řekli:](#)

**Nejvyšší správní soud nevylučuje, že využívání zmíněných služeb může pro určité skupiny osob patřit k běžnému způsobu života a trávení volného času. Nejedná se nicméně o nezbytné služby, bez kterých by nebylo možné na základní životní úrovni fungovat** (oproti např. jízdě ve veřejné hromadné dopravě nebo nákupu potravin). Vyloučení z využívání těchto služeb sice může pro někoho představovat citelnou újmu, nepředstavuje však natolik intenzivní zásah jako případný úplný „lock down“ neočkovaných osob.

Mnoho rozdílů v postoji k neočkovaným nevidím...

Na tuto nehoráznost soudci němečtí navázali další myšlenkou – kdyby totiž náhodou předběžné oaptření vydali a povinnost se očkovat odložili, staly by se opravdu hrozné věci ve světě:

Velmi staří lidé a lidé s komorbiditami a oslabeným imunitním systémem (zranitelné skupiny) by byli vystaveni výrazně většímu riziku nákazy koronavirem SARS-CoV-2, a mohli by v mezidobí, než bude definitivně ozhdonuto o ústavní stížnosti smrtelně onemocnět. Podle právžujícího názoru expertů lze i nadále předpokládat – i s ohledem na omikronovou variantu viru –, že příslušníci zranitelné skupiny se mohou obecně snáze nakazit.

Protože je třeba nadále, i po dvou letech dávat vždy a všude přednost jenom právům zranitelné skupiny, uzavřel prozatím ústavní soud celou kauzu následovně:

**Rozsah a závažnost zásahu do práv stěžovatelů, nepřevažuje nad zásahem, který by vyhovění žádosti o předběžné oaptření představovalo pro zranitelné osoby.** I přesto, že je očkování nevratné, není spojeno s tak vysokými zdravotními riziky, která představuje koronavirus pro zranitelné osoby. Podle současného stavu znalostí jsou závažné nežádoucí účinky nebo závažné následky způsobené podáním vakcíny velmi vzácné...

Velmi nízká pravděpodobnost vážných následků očkování je kompenzována výrazně vyšší pravděpodobností poškození zdraví a života ohrožených osob. Při zvažování důsledků znevýhodnění, které lze v každém případě očekávat, je tedy třeba upozadit zájem stěžovatelů na tom, aby do rozhodnutí o ústavní stížnosti mohli nadále pracovat v dotčených institucích a společnostech bez očkování.

Zajímavé nepochybně je, že rozhodnutí německé je skutečně „jako přes kopírák“ při porovnání s rozhodnutími našich soudů. Je vůbec možné, aby soudci v různých státech argumentovali naprosto totožně a do rozhodnutí stavěli na tom, co si přečetli v médiích?

Pandemie se stále vyznačuje zvláštní infekční dynamikou s vysokým počtem případů, která je spojena s vysokou pravděpodobností infekce, a tedy odpovídajícím vysokým rizikovým potenciálem pro ohrožené osoby. U těch je, i s ohledem na omikronovou variantu viru, stále obzvláště důležité co nejdříve přerušit řetězec přenosu viru, k čemuž může podle převážně jednomyslných odborných stanovisek významnou měrou přispět očkování. V tomto ohledu je také třeba vzít v úvahu, že zranitelné osoby se mohou před infekcí chránit jen omezeně a že jsou také do značné míry závislé na využívání služeb

institucí a společností poskytujících zdravotnictví a péči a mohou se jen stěží vyhýbat kontaktu s těmi, kdo v takových institucích a firmách pracují.

AUTOR: Vendula Záhumenská

[ZDROJ](#)